

Ίσπανίας ενδιάμεση ρύθμιση για μικρής διάρκειας περιόδους πού επιβάλλει ποσοτώσεις άλιευμάτων στους Ισπανούς άλιεις, ισχύουν έναντι αυτών και δέν δύνανται νά θεωρηθούν άνίσχυροι, βάσει προηγουμένων διεθνών συμφωνιών πού συνομολόγησαν ή Γαλλία και ή Ίσπανία.

3. Δέν δύνανται νά χαρακτηρισθεί ώς δημιουργούσα διακρίσεις ή κατάσταση εκείνη κατά τήν όποία τόσο οι Ισπανοί άλιεις, όσο και οι άλιεις των κρατών μελών, ύπόκεινται σέ ένα σύστημα

ποσοτώσεων των άλιευμάτων, ό έλεγχος όμως των άλιεύσεων γίνεται κατά διαφορετικό τρόπο. Πράγματι, ό έλεγχος μέσω τής έφαρμογής ενός συστήματος χορηγήσεως άδειών, όπως προβλέπεται από τους κανονισμούς 554/81 και 1569/81, έχει ως σκοπό νά εξασφαλίσει τήν τήρηση των ποσοτώσεων άλιευμάτων πού παραχωρούνται στα άλιευτικά σκάφη των τρίτων χωρών, δεδομένου ότι τά σκάφη αυτά, τά όποια συνήθως επιστρέφουν στους λιμένες καταγωγής τους για τήν εκφόρτωση των άλιευμάτων τους, δέν δύνανται νά ύποστούν έλεγχο στους γειτονικούς λιμένες.

Στίς συνεκδικαζόμενες ύποθέσεις 50 ώς 58/82,

πού έχουν ως άντικείμενο αιτήσεις πού υπέβαλε τό Tribunal de grande instance τής Bayonne, πρός τό Δικαστήριο, κατ' έφαρμογή του άρθρου 177 τής συνθήκης ΕΟΚ, στό πλαίσιο των ένώπιον του αίτούντος δικαστηρίου έκκρεμουσών διαφορών μεταξύ

ADMINISTRATEUR DES AFFAIRES MARITIMES, BAYONNE, ΚΑΙ PROCUREUR DE LA RÉPUBLIQUE

καί

JOSÉ DORCA MARINA, κατοίκου Pasajes de San Pedro, Ίσπανία, ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ,

μέ τίς όποιες ζητείται ή έκδοση προδικαστικής απόφασεως ως πρός τό κύρος κανονισμών του Συμβουλίου περί όρισμένων ενδιάμεσων μέτρων διατηρήσεως και διαχειρίσεως των άλιευτικών πόρων, τά όποία εφαρμόζονται σέ σκάφη υπό Ισπανική σημαία,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Α. Ο'Keeffe, πρόεδρο τμήματος, G. Bosco και Τ. Koopmans, δικαστές,

γενικός εισαγγελεύς: F. Carotorti

γραμματεύς: Η. Α. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

εκδίδει τήν ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τά πραγματικά περιστατικά τής υποθέσεως, ή εξέλιξη τής διαδικασίας καί οι παρατηρήσεις πού κατετέθησαν δυνάμει του άρθρου 20 του Πρωτοκόλλου περί του οργανισμού του Δικαστηρίου των ΕΚ έχουν συνοπτικώς ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά καί διαδικασία

1. Ο Dorca Marina καί ώρισμένοι άλλοι κυβερνήτες άλιευτικών σκαφών νηολογημένων στην Ίσπανία, διώκονται ενώπιον του Tribunal de grande instance τής Bayonne έπειδή άλιευαν χωρίς νά κατέχουν τήν άδεια άλιείας πού άπαιτεί ή κοινοτική κανονιστική ρύθμιση, ή όποία εφαρμόζεται στα σκάφη υπό Ισπανική σημαία ή επειδή παρέδωσαν τούς όρους τής άδειας τής.

Οι άνωτέρω συνελήφθησαν νά άλιεύουν στα άνοικτά τής Bayonne, έντός τής γαλλικής οικονομικής ζώνης (πού περιλαμβάνεται) μεταξύ 12 καί 200 μιλίων από τήν άκτή. Τά περιστατικά στην υπόθεση 50/82 συνέδησαν τήν 28η Μαρτίου 1981 καί στίς υπόθεσεις 51 καί 58/82, κατά τήν περίοδο μεταξύ 28ης Ίουλίου καί 21ης Σεπτεμβρίου 1981.

Όπως προκύπτει από τίς αποφάσεις περί παραπομπής τό Tribunal de grande instance έκρινε ότι, οι έν προκειμένω κοινοτικοί κανονισμοί, οι όποιοι περιορίζουν τό δικαίωμα των Ισπανών ύπηκόων μέ τήν έπιβολή για τήν ύπ' αυτών άσκηση άλιείας

διάφορων προϋποθέσεων καί ιδίως τής κατοχής άδειας, δύνανται νά τροποποιούν προηγούμενες διεθνείς συμφωνίες πού άπορρέουν ιδίως από τήν σύμβαση του Λονδίνου περί άλιείας τής 9ης Μαρτίου 1964, τήν γαλλο-Ισπανική συμφωνία περί άλιείας, τής 20ης Μαρτίου 1967, καθώς καί τήν σύμβαση τής Γενεύης, τής 29ης Άπριλίου 1958 περί άλιείας καί διατηρήσεως των βιολογικών πόρων τής άνοικτής θαλάσσης.

Στήν υπόθεση 50/82, τό Δικαστήριο έκρινε ότι ή ύπογραφέισα στίς 15 Άπριλίου 1980 μεταξύ τής ΕΟΚ καί τής Ισπανικής κυβερνήσεως συμφωνία περί άλιείας, πού προβλέπει ιδίως τήν χορήγηση άδειών σέ άλιευτικά σκάφη, δέν είχε τεθει άκόμα σέ ισχύ στίς 28 Μαρτίου 1981· έπομένως, ή συμφωνία δέν ήταν προσωρινώς εφαρμοστέα, δεδομένου ότι ήδύνατο νά καταργήσει τίς μνημονευθείσες προηγούμενες διεθνείς δεσμεύσεις.

Στίς υπόθεσεις 51 καί 58/82, τό Δικαστήριο έκρινε ότι ή έν λόγω συμφωνία σκοπεύ, πράγματι, στό άρθρο 1 μόνο τούς όρους άσκήσεως τής άλιείας καί έπομένως έξουσιοδοτεί μόνο τήν ΕΟΚ καί τήν Ίσπανία νά καταλείμουν δικαίως, μέ πνεύμα ισότητας καί χωρίς διακρίσεις, τούς περιορισμούς στην άλιευτική δραστηριότητα πού θά έκρίνοντο άπαραίτητοι, έν άνάγκη μέσω άδειών. Πράγματι, ή συμφωνία δέν άναφέρει καθόλου ότι οι έν λόγω περιορισμοί επιβάλλονται μόνο στους Ίσπανούς.

Κατά συνέπεια, τό Tribunal de grande instance, μέ αποφάσεις τής 17ης Σεπτεμβρίου (υπόθεση 50/82), 22ας Οκτωβρίου 1981 (υπόθεσεις 53 ως 57/82) άνέβαλε τήν

έκδοση της όριστικής του απόφασης μέχρις ότου τό Δικαστήριο αποφανθεί προδικαστικώς άν είναι έγκυροι, έν σχέσει πρós προηγούμενες διεθνείς συμφωνίες και σε περίπτωση καταφατικής άπαντήσεως άν ισχύουν έναντι τών ισπανών ύπηκόων οι έν προκειμένω εφαρμοζόμενοι κοινοτικοί κανονισμοί, περί όρισμένων μέτρων διατηρήσεως και διαχειρίσεως τών άλιευτικών πόρων, τά όποια εφαρμόζονται σε σκάφη υπό ισπανική σημαία, κατά τό ότι έξαρτούν από όρισμένους όρους τήν άσκηση άλιείας από τούς Ισπανούς, έντός της οικονομικής ζώνης, πού καθιέρωσε τό διάταγμα 77-130 τής 11ης Φεβρουαρίου 1977.

2. Οι έν προκειμένω έπίμαχες κανονιστικές και συμβατικές διατάξεις έχουν συνοπτικώς ως εξής:

α) Σύμφωνα με τήν απόφαση του Συμβουλίου, τής 3ης Νοεμβρίου 1976 πού άφορά όρισμένα έξωτερικά θέματα, τής δημιουργίας στην Κοινότητα άλιευτικής ζώνης 200 μιλίων, από τήν 1η Ιανουαρίου 1977 (EE C 105, 1981, σ. 1), τά κράτη μέλη τής Κοινότητας επεξέτειναν, από 1ης Ιανουαρίου 1977 τίς οικείες ζώνες άλιείας σε 200 μίλια από τίς άκτές τους στην Βόρεια Θάλασσα και στον Βόρειο Άτλαντικό.

Έτσι, όσον άφορά τήν Γαλλία, τό διάταγμα 77-130 τής 11ης Φεβρουαρίου 1977, έκδοθέν κατ' εφαρμογή του νόμου 76-655 τής 16ης Ιουλίου 1976, δημιουργεί μία οικονομική ζώνη στά άνοικτά τών γαλλικών άκτών τής Βορείου Θαλάσσης, τής Μάγχης και του Άτλαντικού από τά γαλλο-δελγικά μέχρι τά γαλλο-ισπανικά σύνορα, 188 ναυτικά μίλια πέραν του έξωτερικού όριου τών χωρικών ύδάτων.

Τό άρθρο 2 του διατάγματος αυτού όρίζει:

«Υπό τήν επιύλαξη τών διατάξεων τής συνθήκης περί ίδρύσεως τής Εύρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και τών κειμένων πού έθεσπίσθησαν κατ' εφαρμογήν τής, άπαγορεύεται, σύμφωνα με τόν νόμο τής 1ης Μαρτίου 1888, όπως έτροποποιήθη, ή άλιεία εκ μέρους τών ξένων πλοίων έντός τής άνωτέρω οικονομικής ζώνης.

Έν τούτοις, κατά παρέκκλιση τών έν λόγω διατάξεων δύνανται νά χορηγούνται άδειες άλιείας, σε όρισμένα ξένα σκάφη, υπό τούς όρους πού προβλέπονται στην συνθήκη περί ίδρύσεως τής Εύρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και τά κείμενα πού έθεσπίσθησαν κατ' εφαρμογή τής καθώς και στις διεθνείς συμφωνίες και στο γαλλικό έσωτερικό δίκαιο.»

Τό άρθρο 3 καθορίζει τίς κυρώσεις πού επιβάλλονται.

β) Από τής επεκτάσεως τών ζωνών άλιείας τών κρατών μελών, σε 200 μίλια, ή έντός αυτών έκμετάλλευση τών άλιευτικών πόρων από άλιευτικά σκάφη τρίτων χωρών διέπεται από κοινοτικά μέτρα για κάθε μία από τίς ένδιαφερόμενες χώρες. Τά μέτρα αυτά έθεσπίσθησαν αρχικώς ως ένδιάμεσα, έν άναμονή τής συνάψεως συμφωνιών-πλαισίων περί άλιείας, μεταξύ τής Κοινότητας και τών έν λόγω τρίτων χωρών.

Λαμβανομένων ύπ' όψη του χρόνου τών περιστατικών εκάστης τών προκειμένων ύποθέσεων, τό εφαρμοστέο κοινοτικό καθεστώς προκύπτει

— στην ύπόθεση 50/82 από τόν κανονισμό 554/81 του Συμβουλίου, τής 27ης Φεβρουαρίου 1981, περί όρισμένων ένδιαμέσων μέτρων διατηρήσεως και διαχειρίσεως τών άλιευτικών πόρων, τά όποια εφαρμόζονται σε σκάφη υπό ισπανική σημαία (EE L 57, σ. 1).

— στίς υποθέσεις 51 ως 58/82, από τον κανονισμό 1569/81 του Συμβουλίου, της 1ης Ιουνίου 1981, περί καθορισμού για τό 1981 όρισμένων μέτρων διατηρήσεως και διαχειρίσεως των άλιευτικών πόρων τά όποία εφαρμόζονται σε σκάφη υπό Ισπανική σημαία (EE L 154, σ. 1).

Έκαστος από τούς άνωτέρω κανονισμούς προβλέπει ότι, ή άσκηση των άλιευτικών δραστηριοτήτων υπόκειται στην κατοχή άδειας επί του σκάφους, ή όποια εκδίδεται από την Έπιτροπή για λογαριασμό της Κοινότητας· οι έπιτρεπόμενες ποσότητες άλιεύματος για την έν λόγω περίοδο και ό αριθμός των άδειων πού δύνανται νά εκδοθούν για τά σκάφη υπό Ισπανική σημαία καθορίζονται σε παράρτημα. Επί πλέον, οι κανονισμοί επιβάλλουν στόυς κατόχους άδειων όρισμένες συγκεκριμένες υποχρεώσεις.

γ) Η συναφείσα μεταξύ ΕΟΚ και Ίσπανίας συμφωνία πλαίσιο, έμονογραφήθη στίς 23 Σεπτεμβρίου 1978 και υπεγράφη στίς 15 Απριλίου 1980. Η συμφωνία ένεκρίθη έν όνόματι της Κοινότητος, μέ τον κανονισμό 3062/80 του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 1980, περί συνάψεως της συμφωνίας άλιείας μεταξύ της Εύρωπαϊκής Οίκονομικής Κοινότητος και της κυβερνήσεως της Ίσπανίας (EE είδ. έκδ. 04/002, σ. 22). Μετά την διαδικασία κυρώσεως στην Ίσπανία ή συμφωνία έτέθη σε ισχύ στίς 22 Μαΐου 1981 (EE L 204, 1981, σ. 34).

Σύμφωνα μέ τό άρθρο 12, έν άναμονή της ένάρξεως ισχύος της, ή συμφωνία εφαρμόζεται προσωρινώς από την ήμερομηνία ύπογραφής της, δηλαδή από της 15ης Απριλίου 1980.

Τά άρθρα 1, πρώτη παράγραφος, 2, 3 και 4 της συμφωνίας έχουν ως έξης:

«Άρθρο 1

1. Σκοπός της παρούσας συμφωνίας είναι ή θέσπιση των άρχων και κανόνων πού θά διέπουν τό σύνολο των όρων άσκήσεως της άλιείας από τά σκάφη καθενός των μερών

έντός των ζωνών άλιείας πού υπόκεινται στη δικαιοδοσία του άλλου μέρους.

...

*Άρθρο 2

Καθένα από τά μέρη έπιτρέπει στά άλιευτικά σκάφη του άλλου μέρους την πρόσβαση στη ζώνη άλιείας πού υπάγεται στη δικαιοδοσία του, υπό τούς όρους πού προβλέπονται από τά ακόλουθα άρθρα.

*Άρθρο 3

1. Καθένα από τά μέρη καθορίζει κάθε έτος για ή ζώνης άλιείας πού υπάγεται στη δικαιοδοσία του, υπό την επιφύλαξη των προσαρμογών πού θά ήταν δυνατόν νά καταστούν αναγκαίες λόγω άπροβλέπτων περιστάσεων και λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη νά εξασφαλισθεί όρθολογική διαχείριση των βιολογικών πόρων:

α) τον συνολικό όγκο των έπιτρεπομένων άλιευμάτων για τά είδικά άποθέματα ή τά σύνολα άποθεμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τά πλέον υπεύθυνα έπιστημονικά δεδομένα τά όποία έχει στην διάθεσή του, την άλληλεξάρτηση των άποθεμάτων, τίς έργασίες των άρμοδίων διεθνών όργανισμών και όλους τούς άλλους συναφείς παράγοντες·

β) μετά από κατάλληλες άμοιβαίες διαβουλεύσεις, τον όγκο των άλιευμάτων πού χορηγούνται στα άλιευτικά σκάφη του άλλου μέρους και τίς ζώνες έντός των όποιων τά άλιεύματα αυτά δύνανται νά πραγματοποιηθούν. Τά δύο μέρη όρίζουν ως στόχο την έπίτευξη ικανοποιητικής έξισορροπήσεως των δυνατοτήτων άλιείας καθενός των μερών έντός της ζώνης άλιείας πού υπάγεται στη δικαιοδοσία του άλλου μέρους.

Γιά τον καθορισμό των δυνατοτήτων αυτών, καθένα από τά μέρη λαμβάνει υπόψη:

i) τό συμφέρον διατηρήσεως των παραδοσιακών χαρακτηριστικών των άλιευτικών δραστηριοτήτων στίς μεθοριακές παράκτιες ζώνες·

- ii) την ανάγκη μείωσης στο ελάχιστο των δυσχερειών που θα συναντούσε το μέρος του οποίου οι δυνατότητες άλιειας θα εμειώνοντο κατά τη διάρκεια της πραγματοποιήσεως της άνωτέρω αναφερομένης έξιςοροπήσεως·
- iii) όλους τους άλλους συναφείς παράγοντες.

2. Κάθε μέρος δύναται να λάβει κάθε άλλο μέτρο για την εξασφάλιση της διατηρήσεως και της όρθολογικής διαχειρίσεως των πόρων εντός της ζώνης άλιειας που άνήκει στή δικαιοδοσία του από άλιευτικά σκάφη του άλλου μέρους που λαμβάνονται κατ' αυτόν τον τρόπο λόγω του έτησιου καθορισμού των δυνατοτήτων άλιειας του άλλου μέρους, όφείλουν να μη θίγουν την πραγματική άσκηση της άλιειας.

*Άρθρο 4

Κάθε μέρος δύναται να αποφασίζει ότι ή άσκηση άλιευτικών δραστηριοτήτων εντός της ζώνης άλιειας που άνήκει στή δικαιοδοσία του από άλιευτικά σκάφη του άλλου μέρους θά υπόκειται στή χορήγηση άδειας.

Οι άρμόδιες άρχές κάθε μέρους κοινοποιούν στο άλλο μέρος τό όνομα, τόν αριθμό νηολογήσεως και τά άλλα συναφή χαρακτηριστικά των σκαφών, για τά όποια έχει ζητηθεί άδεια άλιειας εντός της ζώνης άλιειας του άλλου μέρους. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε κάθε σκάφος που προορίζεται να δοηθεί ή να παρέχει συνδρομή σε άλιευτικό σκάφος για την εκτέλεση άποστολών που έχουν άμεση σχέση με την άλιευτική δραστηριότητα του σκάφους αυτού. Τό δεύτερο μέρος θά χορηγεί τίς άδειες που άντιστοιχούν στίς δυνατότητες άλιειας που παραχωρούνται σύμφωνα με τίς διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, περίπτωση 6).»

3. Οι αποφάσεις περί παραπομπής του Tribunal de grande instance της Bayonne έπρωτοκολλήθησαν στο Δικαστήριο στίς 11 Φεβρουαρίου 1982.

Σύμφωνα με τό άρθρο 20 του Πρωτοκόλλου περί του οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΟΚ, γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν οι κατηγορούμενοι στή κυρία δίκη, εκπροσωπούμενοι από τόν J. Tournaire, δικηγόρο Bayonne, ή κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενη από τόν Gilbert Guillaume, διευθυντή νομικών υποθέσεων στο ύπουργείο έξωτερικών σχέσεων, τό Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενο από τόν Daniel Vignes, διευθυντή της νομικής του υπηρεσίας έπικουρούμενο από την Moyra Sims, υπάλληλο διοικήσεως στήν έν λόγω υπηρεσία, και ή Έπιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τόν Francois Lamoureux, μέλος της νομικής της υπηρεσίας.

Με διάταξη της 17ης Φεβρουαρίου 1982, τό Δικαστήριο απέφασισε την ένωση των υποθέσεων 50 ως 58/82 προς διευκόλυνση της διαδικασίας και έκδοση κοινής απόφασεως.

Με διάταξη της 29ης Ιουνίου 1982, τό Δικαστήριο απέφασισε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 94, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού διαδικασίας να αναθέσει τίς ένωθεισες υποθέσεις στο πρώτο τμήμα.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητού δικαστου και μετ' άκρόαση του γενικού εισαγγελέως, τό Δικαστήριο απέφασισε την ένναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγουμένη διεξαγωγή άποδείξεων.

II — Σύνοψη των γραπτών παρατηρήσεων που κατετέθησαν ένώπιον του Δικαστηρίου

Οι κατηγορούμενοι στήν κυρία δίκη αναφέρουν έν πρώτοις ότι οι αποφάσεις περί παραπομπής του Tribunal της Bayonne είναι προγενέστερες των αποφάσεων του Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 1981 (Crujeiras Tome και Yurrita, 180 και 266/80, Συλλογή σ. 2997 και 2961 άντιστοίχως), κατά τίς όποιες, οι νέες σχέσεις που διμορφώθησαν

από τούς κοινοτικούς κανονισμούς τούς αναφερομένους στους Ισπανούς άλιεις άντικατέστησαν τίς προηγούμενες διεθνείς συμβάσεις, τά δέ ύποβληθέντα τότε στό Δικαστήριο στοιχεία δέν ήταν ικανά νά θίξουν τό κύρος τών κανονισμών αυτών.

Οί άνωτέρω ισχυρίζονται πάντως ότι ό κανονισμός 1569/81, έπίδικος στις ύποθέσεις 51 ώς 58/82 είναι άνισχυρος ή τουλάχιστον άνεφάρμοστος γιά δύο λόγους. Πρώτον, οι προβλεπόμενες στό άρθρο 13 του κανονισμού αυτού κυρώσεις σέ περίπτωση παραβάσεως τών όρων τών άδειών, δηλαδή ή άφαίρεση τής άδειας ή ή μή ανανέωσή της επί περίοδο 2 ώς 12 μηνών δέν συνοδεύονται από τίς άναγκαίες έγγυήσεις γιά τόν σεβασμό του δικαιώματος ύπερασπίσεως, τό όποιο αναγνωρίζεται στό κοινοτικό δίκαιο. Σχετικώς, οι κατηγορούμενοι στην κυρία δίκη άναφέρονται στην άπόφαση του Δικαστηρίου τής 27ης Οκτωβρίου 1977 (Moli, 121/76, Rec. σ. 1971), κατά την όποία «κατά την λήψη μέτρου δυναμένου νά πλήξει σοβαρώς άτομικά συμφέροντα, οι διοικητικές άρχές ύποχρεούνται νά παρέχουν στον ένδιαφερόμενο τήν δυνατότητα νά έκφράσει τήν άποψη του».

Δεύτερον, ή περί άλιείας συμφωνία τής 15ης Άπριλίου 1980 μεταξύ τής ΕΟΚ και τής Ισπανίας έξουσιοδοτεί μόνο τούς συμβαλλομένους νά κατανέμουν δικαίως, μέ πνευμα ισότητος και χωρίς διακρίσεις, τούς περιορισμούς στην άλιευτική δραστηριότητα που θά έκρίνοντο άπαραίτητοι, έν ανάγκη μέσω άδειών. Έφ' όσον οι περιορισμοί έπιβάλλονται μόνο στους Ισπανούς άλιεις, συνιστούν σοβαρή παραβίαση του προς έργασία δικαιώματός τους, και του δικαιώματος περί μή διακρίσεως λόγω ίθαγενείας, που προστατεύεται ιδίως από τό άρθρο 14 τής Εύρωπαϊκής Συμβάσεως περί τών δικαιωμάτων του άνθρώπου, τής 4ης Νοεμβρίου 1950, από τό άρθρο 26 τής Διεθνούς Συμφωνίας τής Νέας Υόρκης, τής 19ης Δεκεμβρίου 1966, περί τών άστικών

και τών πολιτικών δικαιωμάτων και από τά άρθρα 2 και 6 τής Διεθνούς Συμβάσεως τής Νέας Υόρκης, τής ίδιας ήμερομηνίας, περί τών οικονομικών, κοινωνικών και πνευματικών δικαιωμάτων.

Η γαλλική κυβέρνηση, τό Συμβούλιο και ή Έπιτροπή προτείνουν νά δοθεί ή λύση τής άποφάσεως τής 8ης Δεκεμβρίου 1981, στην ύπόθεση 180 και 266/80 (Crujeiras Tome και Yurrita, Συλλογή σ. 2997) που άφορά ζήτημα τελείως άνάλογο του έν προκειμένου.

Σχετικώς, διευκρινίζεται ότι τά πραγματικά περιστατικά στην ύπόθεση 50/82, άναγονται στην περίοδο προσωρινής έφαρμογής τής περί άλιείας συμφωνίας ΕΟΚ—Ισπανίας και ότι τά πραγματικά περιστατικά στις ύποθέσεις 51 ώς 58/82 συνέδησαν μετά την έναρξη τής ισχύος τής.

Όσον άφορά την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση περί μεγέθους «βροχιδίων τών δικτύων», ή όποία ώδήγησε σέ καταδικές από τίς ίδιες τίς άποφάσεις περί παραπομπής στις ύποθέσεις 50 και 51/80, άλλ' ώς προς την όποία, τό έθνικό δικαστήριο δέν υπέβαλε ρητώς έρώτημα προς τό Δικαστήριο, τό Συμβούλιο και ή Έπιτροπή παρατηρούν ότι ή έν λόγω ρύθμιση εφαρμόζεται σέ όλους τούς άλιεις έντός τής άποκλειστικής οικονομικής ζώνης και ότι έχει γίνει ή σχετική γνωστοποίηση στις ισπανικές άρχές.

III — Προφορική διαδικασία

Κατά την συνεδρίαση τής 16ης Σεπτεμβρίου 1982, οι κατηγορούμενοι στην κυρία δίκη, εκπροσωπούμενοι από τον J. Tour-

naire, δικηγόρο Bayonne, ή κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας εκπροσωπούμενη από τον Bernard Botte ακόλουθο στο ύπουργείο εξωτερικών σχέσεων, τό Συμβούλιο τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενο από τόν Daniel Vignes, διευθυντή τής νομικής του υπηρεσίας, καί ή Έπιτροπή τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τόν F. Lamoureux, μέλος τής νομικής της υπηρεσίας ανέπτυξαν προφορικάς τίς παρατηρήσεις τους.

Κατά τήν συνεδρίαση, οί *κατηγορούμενοι στην κυρία δίκη* επανέλαβαν ιδίως ότι, κατά τήν έπιβολή τών προβλεπομένων στό άρθρο 13 του κανονισμού 1569/81 κυρώσεων τής αφαιρέσεως καί τής μή ανανεώσεως τής άδειας, ό ενδιαφερόμενος δέν έχει καμμία δυνατότητα νά εκφράσει τήν άποψη του. Έπομένως, ή έπιβολή τών κυρώσεων αυτών από τήν Έπιτροπή, θάσει μόνο τών στοιχείων πού διαβιβάζουν οί έθνικές άρχές οί όποιες διεπίστωσαν τήν παράβαση τών όρων τής άλιείας αντιβαίνει στην άρχή του δικαιώματος τής υπερασπίσεως.

Έπί του θέματος αυτού, ή *γαλλική κυβέρνηση* ανεφέρθη στό άρθρο 7 τής συμφωνίας άλιείας, μεταξύ ΕΟΚ καί Ισπανίας, κατά τό όποιο «έντός τής ζώνης άλιείας πού άνήκει στη δικαιοδοσία του,

κάθε μέρος δύναται νά λάβει, σύμφωνα μέ τούς κανόνες του διεθνούς δικαίου, τά μέτρα πού θά ήταν αναγκαία γιά τήν έξασφάλιση τής τηρήσεως από τά σκάφη του άλλου μέρους τών διατάξεων τής παρούσας συμφωνίας». Η διάταξη αυτή τοποθετείται σαφώς στό πλαίσιο του εύρους δικαιώματος άστυνομεύσεως πού αναγνωρίζει στό παράκτιο κράτος τό άρθρο 73 του σχεδίου συμβάσεως περί του δικαίου τής θαλάσσης. Πράγματι, ή δυνατότης αφαιρέσεως τής άδειας παρίσταται αναγκαία άκριβώς γιά νά άποφευχθεί ή παράλογη εκμετάλλευση τών άποθεμάτων ιχθύων. Έξ άλλου, είναι άμφίβολο τό κατά πόσον είναι εφαρμοστέα, επί θέματος άστυνομεύσεως τής άλιείας ή προβαλλόμενη άρχή, ή όποια έχει έξαχθεί στό πλαίσιο τών διαφορών πού άνάγονται στην κοινοτική δημοσία υπηρεσία.

Η Έπιτροπή προσέθεσε σχετικώς ότι τό παραπέμπον δικαστήριο δέν ήγειρε τό θέμα τών διοικητικών κυρώσεων στό κοινοτικό επίπεδο, αλλά άσχολείται μέ τίς ποινικές κυρώσεις πού προβλέπει ή έθνική νομοθεσία.

Ό γενικός εισαγγελεύς ανέπτυξε τίς προτάσεις του στη συνεδρίαση τής 6ης Οκτωβρίου 1982.

Σκεπτικό

- 1 Μέ αποφάσεις τής 17ης Σεπτεμβρίου, 22ας Οκτωβρίου καί 5ης Νοεμβρίου 1981, πού περιήλθαν στό Δικαστήριο στις 11 Φεβρουαρίου 1982, τό Tribunal de grande instance τής Bayonne, υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 τής συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό έρώτημα περί του άν είναι έγκυροι, εν όψει προγενεστέρων διεθνών συμφωνιών καί, σέ περίπτωση καταφατικής άπαντήσεως, άν ισχύουν έναντι τών ισπανών υπηκόων οί κοινοτικοί κανονισμοί, περί όρισμένων ένδιαμέσων μέτρων διατηρήσεως καί διαχειρίσεως τών άλιευτικών πόρων, τά όποια εφαρμόζονται

σέ σκάφη υπό Ισπανική σημαία κατά τό μέρος πού οι έν λόγω κανονισμοί έξαρ-
 τούν από όρισμένους όρους τήν άσκηση άλιείας από τους Ισπανούς ύπηκόους,
 έντός τής οικονομικής ζώνης, πού καθιέρωσε τό διάταγμα 77-130 τής
 11ης Φεβρουαρίου 1977. (Έπίσημη Έφημερίδα τής Γαλλικής Δημοκρατίας, τής
 12ης Φεβρουαρίου 1977, σ. 864).

- 2 Τό έρώτημα αυτό άνέκυψε στό πλαίσιο ποινικών διώξεων κατά όρισμένων
 κυβερνητών άλιευτικών σκαφών νηολογημένων στην Ίσπανία, κατηγορουμένων
 ότι κατελήφθησαν άλιεύοντες έντός τής γαλλικής οικονομικής ζώνης άνευ
 άδειας κατά παράβαση των όρων τής άδειας τους ή άκόμη έκτός τής ζώνης για
 τήν όποία είχε έκδοθει ή άδειά τους.
- 3 Ό κατηγορούμενος στην κυρία δίκη στην ύπόθεση 50/82 συνελήφθη άλιεύων
 έντός τής μεταξύ 12 και 200 ναυτικών μιλίων από των γραμμών βάσεως ζώνης,
 στις 28 Μαρτίου 1981. Οι πράξεις πού προσάπτονται στους άλλους κατηγορουμέ-
 νους, οι όποιοι συνελήφθησαν άλιεύοντες έντός τής ίδιας ζώνης, τοποθετούνται
 μεταξύ 28ης Ίουλίου και 21ης Σεπτεμβρίου 1981.
- 4 Ή ύποχρέωση κατοχής άδειας για τους Ισπανούς ύπηκόους προέκυπε από όρι-
 σμένους κοινοτικούς κανονισμούς συγκεκριμένως δέ, όσον άφορά τήν ύπόθεση
 50/82, από τόν κανονισμό 554/81 του Συμβουλίου, τής 27ης Φεβρουαρίου 1981,
 περί καθορισμού όρισμένων ένδιαμέσων μέτρων διατηρήσεως και διαχειρίσεως
 των άλιευτικών πόρων, τά όποια εφαρμόζονται σέ σκάφη υπό Ισπανική σημαία
 (EE L 57, σ. 1) και, όσον άφορά τίς άλλες ύποθέσεις, από τόν κανονισμό
 1569/81 του Συμβουλίου, τής 1ης Ίουνίου 1981, περί καθορισμού, για τό 1981,
 όρισμένων μέτρων διαχειρίσεως και διατηρήσεως των άλιευτικών πόρων πού
 εφαρμόζονται σέ σκάφη υπό Ισπανική σημαία (EE L 154, σ. 1).
- 5 Σέ όλες τίς ύποθέσεις οι κατηγορούμενοι στην κυρία δίκη ύπεστήριξαν ότι οι
 επίδικοι κοινοτικοί κανονισμοί είναι άνίσχυροι ή τουλάχιστον δέν εφαρμό-
 ζονται σ' αυτούς ως άσυμδίδαστοι πρός τά δικαιώματα πού θά ήδύναντο νά
 έπικαλεσθον δυνάμει προηγουμένων διεθνών συμφωνιών πού συνομολόγησαν
 ή Γαλλία και ή Ίσπανία. Πρός τόν σκοπό αυτό έβάσιισθησαν ιδίως στην σύμ-
 δαση τής Γενεύης, τής 29ης Άπριλίου 1958, περί άλιείας και διατηρήσεως των
 διολογικών πόρων τής άνοικτής θαλάσσης (Συλλογή συνθηκών των Ήνωμένων
 Έθνών 559, No 8164), και τήν σύμβαση του Λονδίνου περί άλιείας, τής 9ης Μαρ-

τίου 1964 (Συλλογή συνθηκών των Ήνωμένων Έθνων, 581, Νο 8432), ή όποία αναγνωρίζοντας δικαιώματα άλιείας έντός τής ζώνης μεταξύ 6 καί 12 μιλίων, έχει τήν έννοια ότι τό ίδιο καθεστώς ισχύει, μετά τήν επέκταση των ζωνών άλιείας, μέχρι τά 200 μίλια.

- 6 Πρέπει νά σημειωθεί ότι ό κανονισμός 1569/81 έθεςπίσθη μετά τήν έναρξη τής ισχύος, κατά τήν 22α Μαΐου 1981, τής συμφωνίας άλιείας μεταξύ τής Εύρωπαϊκής Κοινότητας καί τής κυβερνήσεως τής Ισπανίας, τής 15ης Απριλίου 1980 (JO L 262, σ. 1) καί βάσει αυτής. Δεδομένου ότι ή συμφωνία αυτή άντικατέστησε τίς μεταξύ Γαλλίας καί Ισπανίας προηγούμενες διεθνείς συμφωνίες, οι ισπανοί άλιείς δέν δύνανται νά τίς επικαλεσθούν κατά τής εφαρμογής του συστήματος πού θεσπίζει ή άνωτέρω συμφωνία.
- 7 Ό κανονισμός 554/81 άποτελεί μέρος μιάς σειράς κανονισμών του Συμβουλίου, οι όποιοι, έν άναμονή τής θέσεως σέ ισχύ τής συμφωνίας, έθέςπισαν ένδιάμεσες ρυθμίσεις για μικρής διάρκειας περιόδους, πού επέβαλαν ποσοστώσεις άλιευμάτων στους ισπανούς άλιείς. Τό Δικαστήριο έδέχθη ήδη, κυρίως μέ τήν άπόφαση τής 8ης Δεκεμβρίου 1981 (Crujeiras Tome καί Yurrita), 180/80 καί 266/80, Συλλογή σ. 2997), ότι οι κανονισμοί αυτοί ισχύουν έναντι των ισπανών υπηκόων, οι όποιοι δέν δύνανται νά επικαλεσθούν τό άνίσχυρο των άνωτέρω κανονισμών, βάσει προηγούμενων διεθνών συμφωνιών πού συνομολόγησαν ή Γαλλία καί ή Ισπανία.
- 8 Έπομένως, άπό τήν εξέταση του ύποβληθέντος έρωτήματος δέν προκύπτει κανένα στοιχείο ικανό νά έπηρεάσει τό κύρος των κανονισμών 554/81 καί 1569/81. Οι διατάξεις των κανονισμών αυτών ισχύουν έναντι των ισπανών υπηκόων.
- 9 Κατά τήν ένώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία, οι κατηγορούμενοι στην κυρία δίκη προέβαλαν περαιτέρω δύο άλλα έπιχειρήματα για νά θεμελιώσουν τό άνίσχυρο των δύο κανονισμών.
- 10 Έπεστήριξαν, πρώτον, ότι οι διατάξεις των έν λόγω κανονισμών, επειδή επίβάλουν στους ισπανούς άλιείς τήν ύποχρέωση κατοχής άδείας άλιείας, ένω δέν προβλέπουν τήν ίδια ύποχρέωση για τίς δραστηριότητες των άλιέων των άλλων

κρατών μελών, αντιβαίνουν στις άρχές απαγορεύσεως των διακρίσεων πού διατυπώνουν οι διάφορες συμβάσεις περί προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και ιδίως τό άρθρο 14 τής Ευρωπαϊκής Συμβάσεως γιά τήν προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.

- 11 'Ακόμη καί άν υποθεθεί ότι οι διατάξεις, οι όποιες εξασφαλίζουν τήν άνευ διακρίσεων άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών πού αναγνωρίζει ή σύμβαση στην όποία περιέχονται, έχουν εφαρμογή επί των οικονομικής φύσεως δραστηριοτήτων όπως είναι ή άλιεία, δέν δύναται νά χαρακτηρισθεί ως δημιουργούσα διακρίσεις ή κατάσταση εκείνη κατά τήν όποία τόσο οι ισπανοί άλιείς, όσο και οι άλιείς των κρατών μελών, υπόκεινται σέ ένα σύστημα ποσοτώσεων των άλιευμάτων, ό έλεγχος όμως των άλιεύσεων γίνεται κατά διαφορετικό τρόπο. Πράγματι, ό έλεγχος μέσω τής εφαρμογής ενός συστήματος χορηγήσεως άδειών έχει ως σκοπό νά εξασφαλίσει τήν τήρηση των ποσοτώσεων άλιευμάτων πού παραχωρούνται στα άλιευτικά σκάφη των τρίτων χωρών, δεδομένου ότι τά σκάφη αυτά, τά όποια συνήθως επιστρέφουν στους λιμένες καταγωγής τους γιά τήν εκφόρτωση των άλιευμάτων τους, δέν δύναται νά υποστούν έλεγχο στους γειτονικούς παράκτιους λιμένες.
- 12 Οί κατηγορούμενοι στην κυρία δίκη υποστηρίζουν περαιτέρω, ότι τό άρθρο 13 του κανονισμού 1569/81, πού προβλέπει τήν ανάκληση τής άδειας άλιείας και τήν άναστολή τής χορηγήσεως νέων άδειών ως κυρώσεις, τίς όποιες δύναται νά επιβάλλει ή Έπιτροπή σέ περίπτωση μή τηρήσεως τής περί άλιείας κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως, είναι άνίσχυρο. Η διάταξη αυτή παραδιάζει τό δικαίωμα τής υπερασπίσεως, διότι δέν προβλέπει δικαίωμα του οικείου άλιέως νά εκφράσει τήν άποψη του πριν του επιβληθεί κάποια κύρωση· οι δέ προβλεπόμενες κυρώσεις είναι δυσανάλογες, δεδομένου κυρίως ότι δύναται νά έκεκταθούν σέ όλα τά σκάφη του έφοπλιστου του σκάφους πού διέπραξε τήν παράβαση.
- 13 Τά επιχειρήματα αυτά, πάντως, άφορούν τό κύρος του κανονισμού 1569/81 έν σχέσει προς τίς αναγνωριζόμενες από τήν κοινοτική έννομη τάξη άνώτερες άρχές του δικαίου, ζήτημα τό όποιο εκφεύγει του πλαισίου του υποβληθέντος στό Δικαστήριο προδικαστικού έρωτήματος.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

- 14 Τά ἔξοδα στά ὁποῖα ὑπεβλήθησαν ἡ γαλλική κυβέρνηση καθώς καί τό Συμβούλιο καί ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων πού κατέθεσαν παρατηρήσεις στό Δικαστήριο, δέν ἀποδίδονται. Δεδομένου ὅτι ἡ παρούσα διαδικασία ἔχει ὡς πρὸς τοὺς διαδίκους τῆς κυρίας δίκης τό χαρακτήρα παρεμπίπτοντος πού ἀνέκυψε ἐνώπιον τοῦ ἐθνικοῦ δικαστηρίου, σ' αὐτό ἐναπόκειται νά ἀποφασίσει γιά τά δικαστικά ἔξοδα.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρῶτο τμήμα)

κρίνοντας ἐπί τοῦ ἐρωτήματος πού τοῦ ὑπέβαλε, μέ ἀποφάσεις τῆς 17ης Σεπτεμβρίου, 22ας Ὀκτωβρίου καί 5ης Νοεμβρίου 1981, τό Tribunal de grande instance τῆς Bayonne, ἀποφαίνεται:

Ἀπό τήν ἐξέταση τοῦ ὑποβληθέντος ἐρωτήματος δέν προέκυψε κανένα στοιχεῖο ἰκανό νά ἐπηρεάσει τό κύρος τῶν κανονισμῶν τοῦ Συμβουλίου 554/81, τῆς 27ης Φεβρουαρίου 1981 (ΕΕ L 57, σ. 1) καί 1569/81, τῆς 1ης Ἰουνίου 1981 (ΕΕ L 154, σ. 1). Οἱ διατάξεις τῶν ἐν λόγω κανονισμῶν ἰσχύουν ἐναντι τῶν ἰσπανῶν ὑπηκόων.

Ο'Keeffe

Bosco

Koormans

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβούργο στίς 28 Ὀκτωβρίου 1982.

Κατ' ἐντολή τοῦ γραμματέως

Ὁ πρόεδρος τοῦ πρώτου τμήματος

H. A. Rühl

A. Ο'Keeffe

Κύριος ὑπάλληλος διοικήσεως

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ
FRANCESCO CAROTORTI

(βλ. συνεκδικαζόμενες ὑποθέσεις 13 ὡς 28/82, σ. 3939)